

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

Do druku nr 2512

Warszawa, dnia 29.05. 2018 r.

PK I BP 0280.124.2018

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

Data wpływu 04.06.2018

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Włóste

W nawiązaniu do pisma z dnia 23 kwietnia 2018 r., nr GMS-WP-173-116/18, dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r., poz. 1767 oraz z 2018 r. poz. 5), uprzejmie informuję, że do przedmiotowego projektu nie przedstawiam opinii.

a p-u

Bogdan Święczkowski

PREZES
PROKURATORII GENERALNEJ
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Leszek Bosek

Warszawa, 4 czerwca 2018 r.

KR-51-359/18/MSE
W/18232 /18

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....06.06.2018.....

Data wpływu .....

Pan

Adam PODGÓRSKI

ZASTĘPCA SZEFA

KANCELARII SEJMU

Leszek Bosek

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 kwietnia 2018 r., nr GMS-WP-173-116/18, zawierające prośbę o przedstawienie opinii dotyczącej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne, załączam poniżej uwagi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej do przedłożonego projektu.

Z poważaniem

PREZES
Prokuraturii Generalnej
Rzeczypospolitej Polskiej

Leszek Bosek

Otrzymują:

adresat – 1 egz.,
a/a – 1 egz.

Warszawa, 4 czerwca 2018 r.

KR-51-359/18/MSE

Uwagi do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne

1. Przedstawiony do zaopiniowania poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne służyć ma – jak podkreślają jego autorzy w uzasadnieniu – wyeliminowaniu kontrowersji wynikających z wprowadzenia do ustawy – Prawo wodne nowych obowiązków ciężących na podmiotach korzystających z usług wodnych, dokonujących poboru wód powierzchniowych lub podziemnych w ramach usług wodnych oraz odprowadzających ścieki do wód lub do ziemi w ramach usług wodnych (art. 36 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo wodne). W ocenie autorów projektu nowe obowiązki ustawowe oraz powiązane z tym ściśle zadanie wyposażenia wspomnianych podmiotów we właściwe urządzenia pomiarowe przez Wody Polskie (art. 36 ust. 4 ustawy – Prawo wodne), skutkować będzie wyeliminowaniem z rynku polskich producentów takich urządzeń. Stanie się tak z uwagi na brak możliwości uzyskania dla tych urządzeń certyfikatów technicznych przyznawanych przez Główny Urząd Miar.

Propozycja wynikająca z projektu zakłada – z jednej strony – zmianę przepisu materialnego określającego obowiązki podmiotów korzystających z usług wodnych (art. 1 pkt 1 projektu nadający nowe brzmienie art. 36 ustawy – Prawo wodne), z drugiej zaś przepisu przejściowego wyznaczającego termin wyposażenia w przyrządy pomiarowe podmiotów obowiązanych do ponoszenia opłat za usługi wodne (art. 1 pkt 2 projektu zmieniający art. 552 ustawy – Prawo wodne). Obie propozycje budzą zasadnicze wątpliwości z punktu widzenia ich spójności z obowiązującymi rozwiązaniami ustawowymi.

2. Odnosząc się do propozycji modyfikacji art. 36 ustawy – Prawo wodne (art. 1 pkt 1 projektu) należy zwrócić uwagę na brzmienie art. 574 pkt 5 ustawy – Prawo wodne. Zgodnie z tym ostatnim uregulowaniem, art. 36 ust. 1-3 oraz 6 i 7 tej ustawy wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. W tym zakresie zatem propozycja wynikająca z art. 1 pkt 1 projektu odnosi się więc do przepisów jeszcze nieobowiązujących. Uzasadnieniem dla ich daleko idącej modyfikacji ma być natomiast dosyć ogólnie wyrażone prawdopodobieństwo, że *polscy wytwórcy wypadną z rynku, z uwagi na niespełnienie wymogów* (technicznych swoich urządzeń – przyp. wł.).

Wynikające z projektu nowe brzmienie art. 36 ust. 1 ustawy nie wnosi zasadniczej zmiany do przyjętego dotychczas unormowania. Pomijając oczywistą różnicę w sposobie sformułowania obecnego i proponowanego art. 36 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, w obu wypadkach przepisy te formułują normę zobowiązującą odpowiednie podmioty – ogólnie mówiąc tych, którzy pobierają wody powierzchniowe lub podziemne – do stosowania urządzeń pomiarowych umożliwiających pomiar ilości pobranej wody. Propozycja wynikająca z projektu ani nie znosi tego obowiązku, ani go nie modyfikuje. Różni się jedynie bardziej ogólnym sposobem normowania (brak jednoznacznego wskazania podmiotów zobowiązanych, brak wskazania okoliczności dokonywanego poboru wód), w mniejszym stopniu powiązany z terminologią stosowaną w innych przepisach ustawy – Prawo wodne. Trudno w tym kontekście znaleźć odpowiednie uzasadnienie dla dokonywania zmiany, która nie modyfikuje normatywnego znaczenia obowiązującego przepisu, a przez to nie może też realizować założeń określonych w uzasadnieniu projektu.

O wiele dalej idące konsekwencje ma propozycja ograniczenia treści art. 36 ustawy do dwóch ustępów oraz nadania ust. 2 tego przepisu całkowicie nowego brzmienia. W tym wypadku nowość normatywna polega na uchyleniu – istniejącego obecnie na gruncie tej ustawy – obowiązku pomiaru temperatury ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi w ramach usług wodnych. Autorzy projektu proponują, aby obowiązek wynikający z art. 36 ust. 2 ustawy ograniczał się jedynie do pomiaru ilości wprowadzanych ścieków. Stwierdzają zatem, że skoro część producentów urządzeń pomiarowych – w uzasadnieniu używa się określenia *polscy wytwórcy* – może nie spełnić kryteriów technicznych umożliwiających zaoferowanie odpowiednich urządzeń, to ustawodawca powinien znieść całkowicie obowiązek, którego realizacja wymaga posiadania takich urządzeń. W efekcie autorzy projektu proponując zmianę brzmienia art. 36 ustawy – Prawo wodne, zamierzają jednocześnie uchylić pozostałe ust. 3-7 tego przepisu. W ten sposób wyłączają z ustawy przepisy określające m.in. ograniczenie obowiązków pomiarowych właścicieli gruntów, którym przysługuje prawo do zwykłego korzystania z wód, o którym mowa w art. 33 ustawy (obecnie art. 36 ust. 3 ustawy). Modyfikując w zasadniczy sposób brzmienie art. 36 ustawy nie proponują jednak zmian w treści art. 303 ust. 5 tej ustawy. Przewidują więc pozostawienie w ustawie unormowania nakładającego na Wody Polskie obowiązek wyposażenia w urządzenia pomiarowe podmiotów korzystających z usług wodnych (art. 303 ust. 5 ustawy). Wyłączają z niej natomiast te unormowania, które m.in. dają takim podmiotom możliwość wyposażenia się w urządzenia pomiarowe na własny koszt (obecnie art. 36 ust. 5 ustawy). Nie trudno na tym tle dostrzec swoisty brak konsekwencji. Proponowane zmiany nie tylko nie eliminują całkowicie z ustawy unormowań przewidujących model scentralizowanego wyposażania odpowiednich podmiotów w urządzenia pomiarowe, ale dokonując

częściowej modyfikacji art. 36 ustawy, mogą wprowadzać istotne wątpliwości interpretacyjne co do zakresu obowiązków ciążyących na podmiotach pobierających wodę i odprowadzających ścieki.

3. Wątpliwości budzi też propozycja wynikająca z art. 1 pkt 2 projektu w odniesieniu do art. 552 ustawy – Prawo wodne. Autorzy projektu przewidują rozszerzenie wspomnianego przepisu przejściowego o nowy ust. 3a, który gwarantować ma podmiotom posiadającym przyrządy pomiarowe, możliwość ich dalszego używania do określania ilości pobranych wód albo odprowadzanych ścieków. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na zasadniczą nieścisłość związaną z zastosowaniem w proponowanym przepisie określenia *posiadające w dniu wejścia w życie ustawy*. Rodzi się w tym kontekście pytanie, czy tak sformułowany przepis, wprowadzany wszak ustawą zmieniającą przepisy przejściowe obowiązującej już ustawy, wywoływać ma skutek retroaktywny (od chwili wejścia w życie ustawy – Prawo wodne), czy odnosić się jedynie do momentu wejścia w życie zmiany wynikającej z przedłożonego projektu. Po drugie, propozycja dodania nowego art. 552 ust. 3a ustawy – Prawo wodne zdaje się być niepowiązana systemowo z obowiązującym art. 552 ust. 2 tej ustawy, który określa szczegółowo sposób ustalania wysokości opłat za usługi wodne w okresie od dnia wejścia w życie ustawy – Prawo wodne do dnia 31 grudnia 2020 r. Warto przy tym nadmienić, że przekazany niedawno pod obrady Rady Ministrów projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustawy (UD 359), dostępny na stronie RCL (<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12310401/katalog/12501428#12501428>) zawiera rozbudowaną regulację poszerzającą art. 552 ustawy – Prawo wodne o nowe przepisy określające sposób ustalania wysokości opłat za usługi wodne w okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. W tym kontekście ewentualne dalsze prace dotyczące propozycji wynikającej z poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne, powinny uwzględniać rozwiązania zawarte w procedowanym obecnie przedłożeniu rządowym.

Wątpliwości budzi również proponowana zmiana art. 552 ust. 7 ustawy – Prawo wodne. W tym wypadku autorzy projektu sugerują zastąpienie użytego w tym przepisie stwierdzenia, że *Wody Polskie wyposażą w przyrządy pomiarowe* (w okresie do 31 grudnia 2020 r.) sformułowaniem, które dopiero nakładać ma obowiązek podjęcia takich działań – *poczynając od dnia 1 stycznia 2021 r. Wody Polskie wyposażają w przyrządy pomiarowe*. Nie zostało tu jednak przesądzone, w jakim okresie obowiązek ten ma być zrealizowany, ani na jakiej podstawie miałyby być ustalane opłaty za wodę począwszy od 1 stycznia 2021 r. do momentu jego wykonania przez Wody Polskie. Także w tym zakresie niezbędne wydaje się ewentualne dostosowanie proponowanych rozwiązań do obecnego stanu prawnego, jak również do procedowanych i zaawansowanych już propozycji zmian legislacyjnych ustawy – Prawo wodne.